

[Lorentzen.]

sat op med 2 kr. og sænket i landkommunerne med 2 kr. Jeg vil meget advare imod en sådan regel. For det første er det tvivlsomt, om håndværkerudgifterne stort set er større i Københavns omegn end mange steder udenfor København, og dernæst er det en regel, der meget vel kan opfordre til, at alt sammenhobes herude omkring. Jeg vil derfor meget advare imod, at man begynder at graduere efter dette princip.

Udover driftstilskuddet kan der i henhold til § 18 til de sociale boligforetagender — det var den foregående ærede taler så glad for — gives 25 pct.s tilskud til anskaffelsessummen eller værdien; det er kun en betingelse, at kommunen og foretagendet selv tilsammen yder et tilskud på to femtedele af statsstilskuddet. Det er i virkeligheden en meget betydelig udvidelse i forhold til den gældende lov og ligger på linie med socialdemokratiets forslag, som blev fremsat i folketinget den 18. april 1952. Det er naturligvis et tilskud, som er forbeholdt de mindstbemidlede. Det foreliggende lovforslag definerer iøvrigt i § 76, hvad der skal forstås ved mindre bemidlede, og hvad der skal forstås ved mindstbemidlede.

Til den sidste kategori skal henregnes personer, hvis skattepligtige indtægt ikke overstiger to trediedele af det beløb, som er den højeste grænse for, at en person kan være nydende medlem af en statsanerkendt sygekasse. Jeg må henstille, at vi får oplyst, hvor mange personer der falder ind under denne bestemmelse, og hvor mange personer der falder udenfor kategorien mindre bemidlede. Det er tal, der har tilknytning til det foreliggende forslag.

Lovforslagets § 11, der svarer til § 156 i majforslaget, hører til de ganske ubestemte og uberegnelige udvidelser af den gældende byggestøttelov. Lovforslagets § 16, der indeholder en almindelig hjemmel for boligministeren til at omregne bruttoetageareal til nettoetageareal, kræver vistnok allerede nu en ministeriel vejledning. Den savnes i hvert fald i bemærkningerne til lovforslaget.

Foruden driftstilskuddet og visse statstilskud indeholder lovforslaget de økonomisk meget krævende regler om børnetilskud. Det opretholder sondringen mellem lejligheder, der er taget i brug før og efter 1. januar 1950, og indeholder den udvidelse, at der kan fås tilskud til parcel- og rækkehuse, hvortil lån er bevilget efter 1. oktober 1954.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt tage endelig stilling til huslejetilskuddene, men jeg vil dog finde det naturligt, at der søges gennemført nogen begrænsning, bl. a. ved en graduering af tilskuddet i forhold til indtægten. Jeg føler mig noget usikker overfor betimeligheden af, at der fra majforslagets § 190 er opført maksimumsbeløb for huslejetilskud. Ingen vil formentlig benægte, at nogle af tallene ser drabelige ud.

Lovforslaget optager også majforslagets regler i kapitel 34 om større støtte til invalider og kronisk syge. Det er for mig et spørgsmål, om vi ikke nu i det hele taget fjerner os for langt fra Steinckes kongstanke, som har fundet udtryk i socialreformen, idet mange af de love, vi vedtager herinde, efterhånden har karakter af sociale love.

Jeg er meget i tvivl om, hvorvidt lovforslaget i forhold til tilstanden før oktoberloven reelt betyder nogen begrænsning i nogen som helst retning. Jeg føler mig overbevist om, at reglerne om driftstilskud er den rene hasard, såfremt loven ikke indfører en klar begrænsning, der også kan forstås af låntagerne, og at den begrænsning, som lovkoncipisten mener der ligger i § 10, stk. 8, ikke er tilstrækkelig. Venstre mener, at tiden kræver, at en opbremsning nu finder sted, hvis vi skal undgå at havne i grøften, at det fremsatte lovforslag ikke indeholder nogen begrænsning af kredsen af de personer, der kan opnå lån, og at lovforslaget ikke indeholder en tilskyndelse til opsparing, men alene hviler på det livssyn, at det går nok, selvom millionerne ruller. Vi ser kun svage tegn til, at der kræves en indsats af låntageren. Skal vi medvirke til lovforslagets gennemførelse, må der ske betydelige æn-